

Kienderspel 1995

Tullepetaone 't is wir zo wijd, de speultuin is wir ope, ut is d'n òògste tijd om wa te zeule ier rommetom, op de dreune van de trom. Prallekes, brakskes, spriend' uit oew vel, jong geleerd is oud gedaon. Zijde nie aontje de vóórste, toch zijd'ier in tel, want karreneval is kienderspel.

Speulde gère tikkertje, spriengde gère touw, nou 'n kээрke aandjeklap, gaode mee op sjouw. Effekes nie knikkere of speule mee 'ne bal, want ik zijn as 'n kiend zo blij: ut is wir karreneval.

Wie nie weg is, is gezien, tel d's af tot tien, speul d's gin verstopperke, laot oew eige zien. Moak mar es ne bokkesprong, of ienkeld' op één béén kom daarom naor ut speulplein toe, dan speulde nie alléén.